

אין פטור מפייצויים עקב פגיעה במבנה

הזכות לפיצויי סעיף 197 הינה רחבה וכוללת הן פגיעה בקרקע ריקה והן פגיעה במבנה שהימם בגדר "מרקעין", ולעומת זאת הפטור הקבוע בסעיף 200 מוגבל רק לפגיעה בקרקע, האדמה עצמה

149(א)(2)(א)-(ג), 151(א), 174(ה), 182). דוגמה בולטת להבנהה שהמחלוקת מתחיון בין השימוש במונח "מרקעין" לבני השימוש בפני נח "קרקע" מציה בספריך' ח' לחוק, העוסק בהפרעות. בכלל סעיפי הפרק עושה המחוקק שימוש במונח "מרקעין", הויאל וההמקעה מתיחסת לארטה והן לבנים הבנויים עליה. אולם, בסעיף 190 עושה המחוקק שימוש בשני המושגים, תור' הבדיקה בנייהם. כל עוד מבונות הוראות הסעיף הן לארטה והן לבנים, נוקט המחוקק במונח "מרקעין". ברם, מקומות שהמחוקק חוץ להבחין בין ארטה לבנים שעליהם הוא נוקט במונח "קרקע".

וכך קובע סעיף 190(א)(3): "לא תחול חכמת תשלום פיצויים על הפקעת כל מבנה, גירול, עץ או דבר אחר המחוור לקרקע אם ווקטו, ניטעו או חוברו תוך הפרת חוק זה...".

באוטו אופן יט לפרש את הוראותיהם של סעיפים

197 ו-200 לחוק, הזכות לפיצויים על-פי סעיף 197 بعد הפגיעה שנפגעו מרקעין עקב מתן התוקף לתוכניות הינה וכותר רחבה, והוא כולל את הפגיעה בקרקע ריקה והן פגיעה במבנה, שהינם בגדר "מרקעין". לעומת זאת, הפטור הקבוע בסעיף 200 מוגבל רק לפגיעה בקרקע, הלא היא האדמה עצמה, אך אינו חל כאשר הפגיעה היא פגיעה במבנה.

גישה פרשנית זו עולה בקנה אחד עם התייחסות הפטוקה הקבועה, שיש לפרש את התריג שבסעיף 200 ברווקנות, ורק במקרים נידירים ויזואית דופטן תופטר הוועדה המקומית מוחבטה לפיציות את בעל הוכחות הנפגעת (ע.א. 88/2010; דנ"א 1333/02).

הכותב מתחמה בתביעות לפיצויים בעד הפקעת מרקעין וירידות ערך.

הפגיעה נגרמת לבנים, אין הוועדה המקומית יכולה לעשות שימוש בהוראותיו של סעיף 200 לצורכי פטור מתשולם פיצויים בטונה של פגיעה קתנה שנפגעו דירוריהם של התוכעים. מסקנה זו מתחייבת מהשוני המהותי בין הטו' נשבו נקט המחוקק בסעיף 197 לעומת המונח שנקט בסעיף 200. בסעיף 197 קבע המחוקק וכות פיצויים עקב הפגיעה ב"מרקעין". לעומת זאת, בסעיף 200 פטור המחוקק את הו' עדרה המקומית מתשולם פיצויים בעקב הפגיעה שנפגעה "קרקע". קיימת הבדל מוחותי בין המונח "קרקע" לבין המונח "מרקעין". קרקע הינה ארטה. "מרקעין" הינט ארטה וכן המבנים המתוכרים אליה בחיבור של לבן.

באופן זה מגדיר סעיף 3 לחוק הפרשנות, התשס"א-1981 (שאינו חל על פרשנות המושג

נחים בחוק התכנון והבניה): "מרקעין - קרקע, כל הבינוי עליה והנתוע בהן וכל דבר אחר המחוור אליה חיבור של לבן, וולת מתוכרים הנינתנים להפרדה". בחוק התכנון והבנייה הבהיר המחוקם, ועימן יומם של תוכניות שנתנו לועדות כתבי שיטוי, נגזר התביעות לפי צוים, כי בעל הוכחות שנפגעו עקב מתן התוקף לתוכניות אינו וכי לפיצויים לאור הוראת הפטור שבסעיף 200. הרף הפלורידות של הטענה ושכיחות העלה, לא נתנו בתוי המשפט ובעקבותיהם ועדות העדר דעתם לכבר, שהrique תחולתו של הפטור שבסעיף 200 מוגן בכל רף לתביעות בגין פגיעות שנפגעה הקרקע עצמה עקב מתן התוקף לתוכנית, וכי הסעיף האמור אינו פטור מתשולם פיצויים לגבי

תביעות בגין פגיעות שנפגעו מבנים. באופן זה, כאשר תוכנית משנה את ייורדה של קרקע משתה שתוח לשלוח לבנייה רוויה, או כאשר היא משנה את היקפי הבנייה על קרקע ומאפשרת לבנות עליה בינויים רבי-קומות במקומות בניינים נמוכים, עשוייה לקום עליה להריגיש פועליה לגבי "קרקע" או "בניין" הוא נוקט במונחים הללו בצוותא חרוא (לדוגמתה: סעיפים 63(1), 63(2), 69(1)-(2), 70, 137-144, 145(א)). כאשר המחוקק מתייחס הן לארטה והן לבינוי עליה הוא נוקט במונח "מרקעין" (לדו' גמה: סעיפים 157(א)(1), 174(א), 196, 188-189, 204, 208, 209, 211(ב)). כאשר המחוקק חוץ להריגיש פועליה לגבי "קרקע" או "בניין" הוא נוקט במונחים הללו בצוותא חרוא (לדוגמתה: סעיפים 63(1), 63(2), 69(1)-(2), 70, 137-144, 145(א)),

שיד משה קמר

סעיף 197 לחקיקת התכנון והבנייה, התשי"ב כ"ה-1965, קובע, כי אם נפגעו על-ידי תוכנית, שלא בראד הפקעה, ממרקעין הנמצאי אים בתחום התוכנית או גובלם עימה, מי שהיה ביום תחילתה של התוכנית בעל המרקען או בעל וכות בהם וכואיל פיצויים מהועודה המומי שבקען, כי לא יראו קרקע כנפגעת אם נפגעה על-ידי הוראה שבתוכנית, הנמנית עם אחת ההוראות המפורשות באחת-עשרה פסקאות- המשנה המנויות בסעיף, ובלבך שהפגיעה אינה עוברת את תחום הסביר בנסיבות העניין ואין זה טן הצורך לשולם לנפגע פיצויים.

בכל תביעה לפיצויים המוגשת לרשות התכנון על יסוד סעיף 197 טענות הוועדרות המחוקם, ועימן יומם של תוכניות שנתנו לוועדות כתבי שיטוי, נגזר התביעות לפי צוים, כי בעל הוכחות שנפגעו עקב מתן התוקף לתוכניות אינו וכי לפיצויים לאור הוראת הפטור שבסעיף 200. הרף הפלורידות של הטענה ושכיחות העלה, לא נתנו בתוי המשפט ובעקבותיהם ועדות העדר דעתם לכבר, שהrique תחולתו של הפטור שבסעיף 200 מוגן בכל רף לתביעות בגין פגיעות שנפגעה הקרקע עצמה עקב מתן התוקף לתוכנית, וכי הסעיף האמור אינו פטור מתשולם פיצויים לגבי

תביעות בגין פגיעות שנפגעו מבנים. באופן זה, כאשר תוכנית משנה את ייורדה של קרקע משתה שתוח לשלוח לבנייה רוויה, או כאשר היא משנה את היקפי הבנייה על קרקע ומאפשרת לבנות עליה בינויים רבי-קומות במקומות בניינים נמוכים, עשוייה לקום עליה להריגיש פועליה לגבי "קרקע" או "בניין" הוא המטרדים וכיוב. נגזר תביעה שכזו, כאשר